

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dn. stycznia 2020 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 1/I/20

w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 poz.1292), zwanej dalej „upp” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1323 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko A we wniosku z dnia 18 grudnia 2019 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 18 grudnia 2019 r. o udzielenie indywidualnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach dotyczących opłaty zapasowej – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 18 grudnia 2019 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 18 grudnia 2019 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach w zakresie obowiązku uiszczenia opłaty zapasowej A, reprezentowana przez B - zwana dalej „Wnioskodawcą”, zwróciła się o udzielenie indywidualnej interpretacji przepisów ustawy.

Agencja Rezerw Materiałowych
00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
kancelaria@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

W dniu 17 grudnia 2019 r. Wnioskodawca uiszczył wymaganą opłatę od wniosku.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan faktyczny oraz swoje stanowisko:

Wnioskodawca jest równocześnie producentem i handlowcem w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 18 i 19 ustawy o zapasach. Zgodnie z przepisami ustawy o zapasach Wnioskodawca jest zobowiązany do ponoszenia opłaty zapasowej na rzecz Agencji Rezerw Materiałowych w celu pokrycia kosztów tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych na rachunek Funduszu Zapasów Interwencyjnych, tj. państwowego funduszu celowego, zarządzanego przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych, gromadzącego środki na tworzenie i utrzymywanie zapasów agencyjnych oraz finansującego realizację zadań Agencji Rezerw Materiałowych w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych (art. 21 b ustawy o zapasach). Opłata zapasowa jest uiszczana od przywozu lub produkcji paliw (art. 2 ust. 1 pkt 8 i 14 ustawy o zapasach).

Wnioskodawca wskazuje, że zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f-m) ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f-m), w tym również dodatki bez względu na ich ilość, tj. gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Wnioskodawca podkreśla, że na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach minister właściwy do spraw energii określił, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
 - 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
 - 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej
- biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN)

według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. roku w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1).

Ponadto wskazuje, że obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 roku w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz.U. z 2014 r., poz. 1806) określa w § 6 paliwa o określonych kodach CN, których produkcja lub przywóz stanowią podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej.

Wnioskodawca stoi na stanowisku, że podstawę do wyliczania opłaty zapasowej stanowią wyłącznie paliwa, o których mowa w ustawie o zapasach, posiadające kody CN wskazane w aktualnie obowiązującym rozporządzeniu w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej. W związku z powyższym brak ujęcia paliwa o danym kodzie CN w powyższym rozporządzeniu stanowi podstawę do nieuwzględniania tego paliwa przy wyliczaniu daniny publicznej, jaką jest opłata zapasowa nawet uwzględniając, że paliwo będzie spełniać definicję paliwa z ustawy o zapasach. Kluczowa jest więc definicja paliwa uregulowana w ustawie o zapasach oraz uwzględnienie w rozporządzeniu wykonawczym wskazującym paliwa o kodach CN stanowiące podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej. Ustawa o zapasach nie wprowadza także mechanizmu (reguły przejściowej), który pozwalałby na zastosowanie zmian wynikających z Nomenklatury Scalonej (kody CN) automatycznie bez konieczności zmiany rozporządzenia wykonawczego co stanowiłoby podstawę do zastosowania nowego kodu CN paliwa jako podstawy do wyliczenia opłaty zapasowej.

Wnioskodawca podkreśla, że w aktualnym stanie prawnym, w przypadku gdy na poziomie przepisów wspólnotowych następuje zmiana nomenklatury scalonej (nadanie nowego kodu CN) paliwa, na kod CN nie wymieniony w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 roku w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz.U. z 2014 r, poz. 1806), Spółka nie ma obowiązku obliczać i płacić opłaty zapasowej

od takiego paliwa z tytułu produkcji lub jego przywozu do Polski.

Mając na uwadze opisany powyżej stan faktyczny, Wnioskodawca wnioskuje o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach dotyczącej opłaty zapasowej w przypadku braku uregulowania w rozporządzeniu w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej kodu CN paliwa stanowiącego podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego – jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292). Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z treścią przepisu art. 34 ust. 5 przywołanego udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 upp do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Stosownie do art. 21b ust. 14 ustawy o zapasach organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w Dziale III oraz Dziale V ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Przepis art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Treść art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o zapasach zawiera definicję

legalną producenta, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecającego taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji na rzecz innych podmiotów. Pkt. 19 lit. a ww. przepisu konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw.

Stosownie do definicji zawartej w art. 2 ust.1 pkt 8 ustawy o zapasach przez produkcje paliw należy rozumieć wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów, w tym paliw, w wyniku których powstaje przynajmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich. Przywozem zgodnie z art. 2 ust.1 pkt 14 ustawy o zapasach jest sprowadzanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym.

Stosownie do treści art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach paliwami są produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 ust.1 pkt 2 lit. f-m, tj. gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe, określone są w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, ze zm.).

Przepis art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach stanowi natomiast, iż minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
- 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
- 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r.

w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Wykaz paliw według kodów CN, stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej został określony w § 6 rozporządzenia wykonawczego Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz.U. z 2014 r., poz. 1806) zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie szczegółowego wykazu”.

Reasumując, dokonując wykładni przepisów ustawy o zapasach, dla powstania obowiązku zapłaty opłaty zapasowej konieczne jest wystąpienie całego szeregu przesłanek w szczególności dokonanie przez przedsiębiorcę produkcji (art. 2 ust. 1 pkt 18 w zw. z art. 2 ust.1 pkt 8 ustawy o zapasach) lub przywozu (art. 2 ust. 1 pkt 19 w zw. z art. 2 ust.1 pkt 14 ustawy o zapasach) paliw wymienionych w art.2 pkt 2 lit. f-m ustawy o zapasach, a zatem produktów spełniających konkretne wymagania określone w załączniku A rozdziału 3 rozporządzenia nr 1099/2008, które dodatkowo są oznaczone jedynym z kodów CN wskazanych w rozporządzeniu w sprawie szczegółowego wykazu.

W związku z powyższym brak ujęcia paliwa o danym kodzie CN w powyższym rozporządzeniu stanowi podstawę do nieuwzględnienia tego paliwa przy wyliczaniu daniny publicznej, jaką jest opłata zapasowa.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Aktywów Państwowych, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarta w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza

postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

.....

Wykonano w 3 egz.
Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);
Egz. Nr 2 – BPI;
Egz. Nr 3 – aa.